

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloqventiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

XXXIV. Parænesis ad juventutem, ut audita diligenter retractet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

diis vitio, inquit, nihil mali non inest. Laudatur Atheniensium & Maecdonum institutum, qui severissima lege statuerunt, ut adversus ingratos iure non secus ageretur, atque si ære alieno, vel gravi crimine oppressi forent.

*Vide Val.
Maxim.*

V. *à comparatis.* Si Tullio teste, in eos, quos speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre, quales in eos existere debemus, qui jam profuerunt? Etsi Senatus Romanus anseres publico stipendio ali iussit, quod Capitolium à Gallorum imperu, strepitu & clangore liberassent, quàm gratos nos esse decet in eos, qui animas nostras curant, tuentur, & pascunt?

EPILOGUS *constabit adhortatione*, ut Auditores, cum in omnes, tum verò maximè in Deum, parentes ac præceptores, quibus, ex Arist. sententia, nunquam par meritis gratia referri potest, grati existant.

XXXIV. PARÆNESIS AD IUVEN- tutem, ut audita diligenter re- tractet.

EXORDIUM *à tempore & rei suadendæ necessitate*, quod iam lectiones inchoatæ sint in quarum initio studia fervere solent, qui fervor non in principio duntaxat, sed in medio etiam & fine requiritur, & quidem non in attendendis solum, sed & in retractandis ac ruminandis lectionibus auditis, ut quam altissimè animis infigantur ea, quæ præcepta sunt, & iam primas agere radices cœperunt.

PROPOSITIO: Proindè te statuisse, ad unum omnes amice admonere, ut per totum lectionum cursum omnia in scholis audita, quam dili-
gen-

gentissimè ac fidelissimè retractent.

CONFIRMAT. I. LOCUS, *ab auditorum adiun-
ctis*, quòd ista istiusmodi sint, quæ meritò repeti
debeant, sive sint artium præcepta, sive præclara
morum dogmata.

II. *ab imbecillitate humani ingenij*, quòd ipsum sine
repetitione nihil, aut parum admodum observare
queat, maximè in aliqua auctorù varietate. Hinc
triturum illud: *LECTIO AUDITA, & non repetita, est quasi
nulla*. Hinc Axiochus à Socrate confirmatus in ad-
versa valetudine, dixit se omnia post Socratis di-
gressum, quæ ab ipso audierat, repetiturum. Si id
ægroratus fecit, quid non faciet sanus?

III. *ab effectis repetitionis*. PRIMUS, quòd hinc e-
veniat, ut omnia quàm tenacissimè hæreant. SE-
CUNDUS, quòd hinc tardioris ingenii adolescentes
sæpè ingeniosissimos vincant. TERTIUS, quia ut
cibus post concoctionem maximè prodest; sic do-
ctrina, quæ mentis quidam cibus est, post repeti-
tionem, quæ quædam quasi concoctio est, maxima
commoda habet.

IV. *ab ingeniorum diversitate*, quòd alii facilimè
quid addiscant, alii difficulter: illi uti facilè perci-
piunt aliquid, ita citissimè percepta vèris tradunt,
nisi repetitione crebra sibi retineant: hi, quia non
nisi summo labore quid percipiunt, omnem diffi-
cultatem repetitione vincunt.

EPILOGUS monebit Auditores ad diligentem præ-
lectarum lectionum repetitionem.

